

Interpellation av Michel Silvestri (MP) angående ”ny” upphandling av insulinpumpar för diabetiker

För ett år sedan behandlades som interpellation i landstingsfullmäktige frågan om denna märkliga ”icke-upphandling” som redan då var föremål för överprövning. Fokus låg då liksom nu på vad landstinget kunde göra för att stockholmsregionens diabetiker snarast möjligt skulle få tillgång till bästa möjliga utbud av insulinpumpar. Kammarrätten beslutade sommaren 2015, föga överraskande, att landstingets upphandling varit inkorrekt och följaktligen måste göras om. Detta är både bra och dåligt för diabetespatienterna. Bra eftersom det nu, till skillnad från förra gången, ges en möjlighet att göra en riktigt bra upphandling utifrån ett brukarperspektiv. Dåligt eftersom det nu dröjer ytterligare innan denna upphandling är klar. Därigenom blir Stockholms läns landsting kanske sist i landet att säkerställa tillgång på moderna insulinpumpar för länets diabetespatienter.

Den 1 december 2013 upphörde insulinpumpar att omfattas av läkemedelsförmånerna och ansvaret att upphandla dessa hjälpmedel hamnade då direkt hos landstingen. Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket tog tidigt fram ett kunskapsunderlag för att underlätta landstingens upphandling av insulinpumpar. **Denna typ av upphandling bör göras inom ett halvår från att läkemedelsförmånen avskaffats.**

Stockholms läns landsting påbörjade dock aldrig någon upphandling av insulinpumpar. Istället försökte SLL i efterhand ”slänga in” insulinpumpar i en redan påbörjad funktionsupphandling rörande ”Hjälpmedelscentralverksamhet för medicinteknisk apparatur (MAH) i hemmet i hela länet - objekt B” som sedermera hamnade för överprövning i Kammarrätten.

Miljöpartiet har tidigare påtalat dels att landstingets agerande sannolikt stridit mot Lagen om Offentlig Upphandling, LOU, men också att det inneburit en stor risk att leverantören ges fria händer att tillhandahålla de billigaste och sämsta insulinpumparna på marknaden, under många år framöver.

Liksom tidigare menar vi att en upphandling av insulinpumpar bör ske i form av en innovationsupphandling som stimulerar till att diabetespatienterna långsiktigt får tillgång till individuellt anpassade och de mest utvecklade hjälpmedlen på området. Den medicintekniska utvecklingen går nämligen fort på området och man talar idag om möjligheten att inom en inte alltför avlägsen framtid ha tillgång till en artificiell bukspottkörtel som på ett optimerat och individanpassat sätt kontinuerligt kan förse patienten med insulin.

Upphandlingens förfrågningsunderlag bör denna gång omfatta olika kategorier och kvalitetskriterier av insulinpumpar, så att de patienter i länet som behöver insulinpump ges likvärdiga möjligheter som i andra landsting och regioner i Sverige att erhålla insulinpump utifrån enskilda behov.

Eftersom Kammarrätten nu beslutat att upphandlingen ska göras om så är vår förhoppning att Stockholms läns landsting ska göra om, och göra rätt – för både patienters och skattebetalares bästa.

Följaktligen frågar jag ansvarigt landstingsråd:

1. Hur ser den nya tidplanen ut för upphandling av insulinpumpar och vilken typ av upphandling rör det sig om?
2. Hur ska upphandlingen av insulinpumpar, som är komplexa och tekniskt avancerande produkter kunna tillgodose olika diabetikers behov av insulinpumpar med olika egenskaper?
3. Hur ska sortimentsarbetet ske i samarbete med förskrivare och brukarorganisationer?
4. Vilka kategorier och kvalitetskriterier för olika insulinpumpar för olika patienters behov ska omfattas av "90 procent-regeln"?
5. Kommer upphandlingen omfatta även expertstöd som leverantören ska kunna stötta vården med, inom ett område med snabb innovationstakt?
6. Innebär Kammarrättens beslut att den tidigare funktionsupphandlingen ("Hjälpmedelscentralverksamhet för medicinteknisk apparatur (MAH) i hemmet i hela länet - objekt B") måste göras om helt eller delvis utöver området insulinpumpar?

Upplands Väsby den 10 december 2015

Michel Silvestri